

LÁ THƯ MỤC VỤ

Thả ra khỏi tù, mặc dù có lệnh cấm tiếp xúc với giới trẻ (nhưng không cấm đến các Dòng Nữ Tu) cho nên tôi được vinh hạnh trở ra Huế sau hơn 30 năm xa cách, để giúp sinh hoạt giáo lý cho các chị em Dòng Con Đức Mẹ Vô Nhiễm Phú Xuân. Huế thay đổi quá nhiều ! Không chỉ dọc con đường Lê Lợi dẫn đến trường La San Bình Linh, mà hầu như nơi nào cũng thấy quảng cáo “Bia HUDA” (viết tắt 2 chữ Huế và Đan Mạch). Hoá ra điều mà cộng sản chửi “Thực dân Pháp đem bia rượu vào nước ta để đầu độc nhân dân ta” nay lại tới phiên chính ta đầu độc nhân dân mình ! Tôi nhận thấy tất cả những gì lúc mới cưỡng chiếm miền Nam họ mở miệng ra ra chửi chế độ cũ bằng những lời lẽ rất ư vô giáo dục, thì nay chính họ sa vào vũng lầy còn tệ hại hơn gấp trăm nghìn lần !

Cầu Bạch Hồ với màu đen muôn thuở trầm tĩnh nhìn xuống dòng sông Hương vẫn thong thả bình an, Xe nhà dòng rẽ trái vào đường Kim Long, hai bên đường nhà cửa hàng quán tấp nập hơn xưa, riêng tôi cảm thấy bồi hồi nhớ lại hơn 30 năm trước tôi đã từng bước đi trên con đường này mà bây giờ lịch sử đã lật sang trang khác. Một Sơ già mở cánh cổng sắt cho xe vào rồi đóng lại ngay. Sơ có một chiếc ghế đặt sát tường để suốt ngày ngồi canh cổng. Đó là Sơ Maria Hậu. Vâng, từ sáng đến tối, Sơ làm phận sự nhà dòng giao phó với lòng tận tụy yêu thương, nhất là Sơ không bao giờ rời râu chuổi Mân Côi. Tôi tò mò hỏi Sơ mỗi ngày lần được bao nhiêu chuổi?

“Hơn 50 chuổi, Frère à !” Sơ dịu dàng trả lời. “Sơ đọc chi nhiều rứa ?” tôi hỏi để chọc Sơ cho vui, không ngờ câu trả lời của Sơ khiến tôi nhớ đến ngày hôm nay và có lẽ sẽ nhớ suốt đời. “Như rứa không thấm chi mô ! Hậu đọc kinh cho Đức Giáo Hoàng, cho các Đức Hồng Y, cho các Đức Giám Mục, cho các linh mục, cho các tu sĩ nam nữ. Nhất là Hậu đọc kinh cho các cha mà Hậu mền cách riêng.” Tôi lại cất cố hỏi tiếp : “Như rứa là Sơ làm rồi ! Đúng lý là các đảng bậc ấy phải đọc kinh cho Sơ mới phải, mần răng Sơ lại cầu nguyện cho họ ?” Sơ trả lời rất thẳng : “Frère óc dốt quá ! Chính các đảng ấy mới cần lời kinh của giáo dân nhiều hơn.”

Cách một năm sau, tôi lại trở ra Huế thì không thấy Sơ Hậu giữ cổng nữa. Hỏi thăm mới biết, một buổi tối nọ, Sơ đạp xe đi vào bệnh viện thăm giáo dân, tài xế lái chiếc xe của ty thuê vụ Thanh Hoá, có tí men rượu nên tông Sơ văng vào lề đường bất tỉnh. Trên người Sơ không có giấy tờ chi cả ngoài râu chuổi Mân Côi, các y tá đoán nạn nhân đây là một nữ tu nên gọi nhà dòng đến chăm sóc cho Sơ. Tỉnh lại, Sơ yêu cầu cảnh sát giao thông thả người tài xế về để lo cho gia đình anh. Sau tai nạn đó, Sơ phải nằm liệt giường nhưng Sơ lại vui mừng vì từ nay Sơ có nhiều thời giờ hơn để dâng những chuổi Mân Côi xin Đức Mẹ che chở giữ gìn hàng giáo phẩm.

Hôm nay Giáo Hội cử hành lễ Chúa là vị mục tử nhân hậu và kêu mời chúng ta cùng cầu nguyện cho ơn Thiên Triệu. Không phải chỉ cầu xin cho Chúa sai nhiều thợ gặt đến đồng lúa và vườn nho của Người, mà cần phải cầu nguyện sốt sắng hơn nữa để các linh mục, tu sĩ nhiệt thành sống đúng ơn gọi của mình và chu toàn bổn phận mà Chúa giao phó. Có lẽ nhiều người không hiểu được những phấn đấu gay go với những cám dỗ và khó khăn mà linh mục tu sĩ phải cố gắng để sống trong ơn gọi của mình. Họ rất cần được sự trợ lực bằng lời cầu nguyện và sự giúp đỡ cụ thể để có thể sống vững vàng và nhiệt tình chu toàn sứ mạng. Sơ Hậu thật là chí lý !

Trong ngày lễ kính Vị Mục Tử Nhân Hậu hôm nay, chúng ta cần xác định rõ điều này. Xin đừng dùng con mắt lại nơi những con người đang làm phận sự chăn chiên. Chính họ không phải là “Vị Mục Tử Nhân Hậu”. Duy chỉ mình Chúa Giêsu mới là “Vị Mục Tử Nhân Hậu” mà thôi. Duy một mình Chúa có khả năng chăm nuôi các linh hồn. Chính Chúa Giêsu đang trực tiếp chăn chiên xuyên qua các người lãnh đạo trong Giáo Hội. Chính Người nói Lời Chúa cho các con chiên, chính Người dọn bàn tiệc và mời các con chiên, chính Người hướng dẫn các con chiên sống đời bác ái, nhưng Người làm các việc đó xuyên qua các ‘Thừa Tác Viên’ của Người. Chúng ta cầu xin Chúa giúp các vị ấy để họ nói Lời Chúa cho con chiên chứ không phải lời của cá nhân mình. Nhất là để họ sống cách sao để đừng là những ‘chiếc loa rè’ mà làm cho Lời Chúa bị bóp méo. Xin Chúa ban ơn giúp sức để họ diễn tả nên gương mặt khả ái của Vị Mục Tử Nhân Hậu.

Linh mục Phạm Quang Hồng.

